

Ковельським гімназістам презентували «Літопис УПА»

Напередодні святкування 69-ї річниці УПА активісти «Української народної молоді» подарували ковельській міській гімназії унікальну працю в 42-х томах «Літопис УПА». Як зазначив голова Волинської обласної організації УНМ Захар Ткачук: «Жоден демократичний уряд України так і не зміг видати друком повну історію становлення та боротьби української повстанської армії, проте діаспора українців у Канаді знайшла в собі політичну волю та допомогла видати в світ «Літопис УПА» в 42-х томах, який було передано».

Другокласниця з Тернополя стала «Міні-міс Всесвіт»

Семирічна Яна Сорока з Тернополя виборола титул «Міні-міс Всесвіт» на міжнародному конкурсі краси, що відбувся в Туреччині. Українська красуня стала кращою серед своїх ровесниць із 35 країн світу. Це вже не перша корона Яни. Вона володарка титулу «Юна міс Тернополя-2011». А на Національному фестивалі краси й таланту «Міні-міс Україна-2011» маленька тернопільчанка виборола титул «Міні-міс талант». Навчається дівчинка у 2-му класі звичайної школи.

13

Відомості.UA
№ 43 (578)

20 - 26 жовтня 2011 року
<http://vidomosti-ua.com/>

ЖИТТЯ

Відтворення бойових дій спонукає до вивчення історії

Про Першу та Другу світові війни написано багато літератури, знято сотні фільмів, а науковці захистили не одну дисертацію. Та яка вона — правда про той кривавий період? Адже історія, залежно від чинної влади, трактує його по-різному. Відповіді на ці запитання намагаються знайти учасники громадської організації «Орел», яка займається відтворенням історичного побуту та подій, пов'язаних із героїчним минулим Волинської області. Журналіст «Відомостей» бачила їхній показовий виступ на Дні села у Кисиліні Локачинського району. Нещодавно реконструктори знову там побували та провели, як кажуть, «тактичні навчання».

Для селян таке видовище було досить незвичним. Дехто думав, що то приїхали знімати кіно про війну. Адже більше десятка людей, переодягнутих у військову форму червоноармійців і німецьких окупантів, зі зброєю в руках, виглядали досить правдоподібно. Німецькі пісні, стрільбина — все було, як на справжній війні. Потім і діти, і дорослі мали змогу приміряти колишню військову форму, сфотографуватися з учасниками «бойових дій».

Як розповів керівник організації **Сергій Левченко**, їхня діяльність розпочалася ще у 2005-му році. На Волині тільки вони займаються реконструкцією Другої світової. Загалом же в Україні таких клубів і організацій чимало. З багатьма з них налагоджено дружні стосунки.

— Цьогоріч почали працювати над тим, аби зробити підрозділ часів Першої світової війни: хочемо реконструювати 53-й Волинський полк, — розповідає **Сергій Валерійович**. — Що стосується Другої світової, то у нас уже є певні напрацьовані ніші. Ми відтворюємо 1941 рік, а саме — 90-й прикордонний загін, який тримав героїчну оборону в перші дні війни на території Волині. Минулого року під егідою обласної адміністрації взяли участь у проєкті «Варта пам'яті», присвяченому Героям Радянського Союзу, які загинули на теренах Волинської області. Тоді об'їздили близько десяти районів, де проводили навчальні

бесіди з молоддю — у школах, дитячих таборках. Діти мали змогу по-тримати в руках зброю, одягнути каску, шинель. Саме завдяки такій наочності намагаємося залучити, передусім молоде покоління, до пізнання історичної правди, стимулюємо взяти в руки книгу та почитати про свій край, свою історію. Цього року «Варта пам'яті» продовжилась у тому ж форматі, проте захопила не так багато районів, адже, крім цього, провели фестиваль «Десята застава» у с. Заставне Іваничівського району.

За словами пана **Сергія**, такий фестиваль на Волині відбувся вперше. Запросили на нього реконструкторів із Донецька, Харкова, Києва, Рівного, Тернополя — загалом близько півсотні людей. Вони були

Бойові баталії у Кисиліні

Під час фестивалю «Десята застава»

вражені красою тутешніх краєвидів. До того ж місце обирали з огляду на факти історії.

— Не кожен фестиваль в Україні може похвалитися тим, що його проводять справді на історичних батальних місцях, — каже пан **Сергій**. — Це по-перше, а по-друге, ми підводимо під це легенду, намагаємося зробити так, аби люди максимально занурилися в ту епоху. Якщо знайдемо фінансову підтримку, то хочемо й наступного року провести цей фестиваль. Плануємо зробити виїзні стенди, а також відтворити тогочасні танці. Дівчата вже й сукні

собі шукають. Бо ж людям хочеться побачити не тільки батальні сцени, а й шматочок тогочасного життя, побуту. Прикордонники — не заангажована тематика, тому що вони першими прийняли на себе удар. Цей фестиваль має право на життя, і ми все робитимемо задля цього.

— Невже й жінки є членами вашої організації? — цікавлюся.

— Так, у нас є дівчата. Щодо Другої світової, то вони відтворюють тодішніх санінструкторів, а у реконструкціях боїв Першої світової — медсестер Червоного Хреста. Загалом, — продовжує співрозмов-

ник, — у нас усі учасники — люди різних професій і віку, але об'єднує нас спільне хобі — історія.

Якби було більше коштів, каже чільник організації, наступного року можна було б реконструювати Бородинську битву, якій виповнюється 200 років. Бо саме під Гороховом, Володимиром-Волинським були сутички. Планів, звісно, багато, та без фінансової підтримки влади, спонсорів, меценатів утілитись у життя

Противник вже близько...

■ НАРОДНІ УМІЛЬЦІ

Брати зі Згоран виготовляють оригінальні картини

Районні центри зайнятості в рамках освітнього проєкту «Школа підтримки культури і туризму» знайомилися з майстрами народних промислів, які проживають в області. В результаті сформовано банк даних умільців, які займаються вишивкою, лозоплетінням, солом'яним ремеслом, художньою обробкою дерева, ковальською справою, бондарством.

Одними з найталановитіших із них є мешканці села Згорани Любомльського району — **Олександр і Віталій Онішукі**. Брати займаються виготовленням картин із дерева. В

гостях у них побувала журналістка «Відомостей».

Правду кажучи, коли споглядала роботи молодих майстрів, мало вірилося у те, що хлопці лише кілька років як опанували це ремесло. Бо ж їхні картини ніби вийшли з рук досвідченого майстра, в якого за плечима не один десяток літ творчої роботи. Проте талант братів розкрився в училищі, де вони вивчали художню різьбу по дереву. Як зізналися, на цю спеціальність потрапили випадково. Адже планували стати мулярами-штукатурами, але коли звернулись у навчальний заклад, місць уже не

було, тому й пішли на «художню різьбу».

У творчому доробку Онішуків є більше десятка картин, але поки жодної не продали, лише дарували. Хоча, зізнаються, мріють, аби їхні роботи стали затребуваними. Адже поки що хлопці ніде не працюють. Свої вироби оцінюють від півтори тисячі гривень, бо затрати на них ідуть чималі. На запитання, скільки часу виготовляють одну картину, відповіли, що від тижня до місяця — залежно від розміру та складності.

Їхні вироби — оригінальні й стануть окрасою будь-якого інтер'єру.

Людмила ШИШКО

■ ЕКОЛОГІЯ

На Волині хочуть побудувати ще дві станції для прогнозування паводків

Про це йшлося на пресконференції, присвяченій підсумку результатів проєкту НАТО «Моніторинг і прогнозування паводків у басейні річки Прип'ять», який реалізовується в Україні та Білорусі. Завдяки цьому проєкту в басейні Стиру встановили дві автоматизовані гідрометеорологічні станції.

Представник Українського центру екологічних і водних проєктів **Олексій Ярошевич** розповів, що впроваджувати новітні системи моніторингу вирішили саме у транскордонному басейні річки Стир, оскільки саме тут розташовані важливі господарські об'єкти, зокрема Рівненська АЕС. А також тому, що паводки тут відбуваються досить часто та відрізняються складною географією.

Нагадаємо, автоматизовані гідрометеостанції в автоматичному режимі вимірюють гідрометеорологічні характеристики (рівень води, атмосферні опади, температура води та повітря) та надсилають їх до центральних баз даних Волинського та Брестського обласних гідрометеоцентрів. У нашому регіоні такі станції встановлені у Луцьку та поблизу Хрінницького водосховища. Інформацію з них можна отримувати в онлайн-

режимі з п'ятихвилинним інтервалом, що має важливе значення для оперативного моделювання хвилі повеней.

Для прогнозування паводків у межах проєкту також було розроблено модель річкового стоку. Особливу увагу приділено сценаріям можливого переносу радіонуклідів у разі аварії на Рівненській АЕС. Бюджет проєкту становив 260 тисяч євро, 60% цієї суми пішло на устаткування.

— Ми сподіваємося, що отримаємо додаткові кошти, яких вистачить на встановлення ще трьох станцій, — розповів **Олексій Ярошевич**. — Дві з них плануємо в Україні, оскільки вода формується у нас, одну — в Білорусі. Розмістити їх хочемо на Прип'яті — у селах **Люб'язь і Річиця**.

Для повної автоматизації мережі моніторингу в басейні Прип'яті потрібно сімдесят таких станцій.

Говорити про конкретну ефективність цих станцій на Волині поки рано, бо самого лиш отримання інформації замало — потрібно ще оперативно на неї реагувати. А чи зможуть це робити відповідні спецслужби, покаже час.

Ольга УРИНА